

ȘOAPTA NATURII

REVISTA DE BIOLOGIE A ȘCOLII GIMNAZIALE „GEORGE CĂLINESCU”, ONEȘTI

Biology
is Life

Anul II, Nr. 3, Decembrie 2018

ISSN 2601 – 2995
ISSN-L 2601 - 2995

ȘOAPTA NATURII

REVISTA DE BIOLOGIE A ȘCOLII GIMNAZIALE „GEORGE CĂLINESCU”, ONEȘTI

Anul II, Nr. 3, Decembrie 2018

ADRESA REDACȚIEI:

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GEORGE CĂLINESCU”, ONEȘTI

Str. Armoniei Nr. 4, tel/fax: 0234 311300, cod poștal 601136

E-mail: scoalageorgecalinescu@yahoo.com

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

- ✓ **Redactor-șef:** DRUG ANA-MARIA, clasa a VII-a B
- ✓ **Redactori:** BLĂGOIU SIMINA clasa a VII-a B
LEPȘA BIANCA, clasa a VII-a B
RACU DELIA ANDREEA, clasa a VII-a B
SEFTIUC LUCA, clasa a VII-a B
SURUGIU ALEXANDRU, clasa a VII-a B

COORDONATORI: Profesor SĂBĂREANU LĂCRIMIOARA

Profesor HAHUIE MONALISA GEORGIANA

PREFAȚĂ: Prof. univ. dr. habil. ȘTEFAN MARIUS

TEHNOREDACTARE ȘI GRAFICĂ:

- ✓ Profesor SĂBĂREANU LĂCRIMIOARA
- ✓ Profesor HAHUIE MONALISA GEORGIANA
- ✓ DRUG ANA-MARIA, clasa a VII-a B

Anul II, Nr. 3, Decembrie 2018

Responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate revine autorilor.

PREFAȚĂ

Revista *ȘOAPTA NATURII* reprezintă o continuare aproape firească a eforturilor unui colectiv de cadre didactice de la Școala Gimnazială „George Călinescu” din Onești, concretizate în urmă cu câteva luni prin apariția unei alte reviste - *ȘOAPTA PĂDURII*. De această dată însă, profesor SĂBĂREANU LĂCRIMIOARA și profesor HAHUIE MONALISA GEORGIANA coordonează și îndrumă cu atenție demersul literar-artistic al elevilor deveniți deopotrivă redactori și autori de texte pline de farmecul copilăriei. Articolele, însoțite de o grafică deosebită, ne prezintă, dintr-o perspectivă cu totul originală, lumea ce ne înconjoară văzută cu ochii inocenți ai copilăriei. Micii autori abordează subiecte legate de natură, prezentând totodată, cu responsabilitate, probleme grave care ne afectează viața de zi cu zi, de la poluarea mediului înconjurător, până la utilizarea drogurilor la vârste foarte fragede. Din această perspectivă, revista devine o adevărată tribună prin intermediul căreia tânăra generație trage un semnal de alarmă pentru salvarea naturii aflate în primejdie. Micii naturaliști descoperă tainele lumii ce îi înconjoară, dorindu-și să simtă aproape *cântecul suav al păsărelelor, adierea ușoară a vântului, bătrânii stejari, orașul verde*. În acest fel, copiii devin glasul inocent al naturii, cerând factorilor de decizie soluții pentru protejarea acesteia.

Felicit atât elevii Școlii Gimnaziale „George Călinescu” – Onești, cât și cadrele didactice care i-au coordonat - profesor SĂBĂREANU LĂCRIMIOARA și profesor HAHUIE MONALISA GEORGIANA - pentru inițiativa și reușita lor și doresc revistei *ȘOAPTA NATURII* cât mai multe numere în viitor.

Iași,

31.12.2017

Prof. dr. habil. Marius ȘTEFAN

1. Șerpii constrictori – prof. Săbăreanu Lăcrimioara	pag 6
2. Curiozități despre reptile - prof. Săbăreanu Lăcrimioara	pag 8
3. Malaria – Croitoru Diana	pag 12
4. Despre oase - Drug Ana-Maria	pag 13
5. Trandafirul - Dorcu Denisa	pag 13
6. Lupta împotriva poluării – Pavăl Flavia – Elena	pag 14
7. Biologia prin ochii mei – Drug Ana – Maria	pag 14
8. Îndepărtarea poluării din orașul meu - Sandu Denisa	pag 15
9. Căsuța de pe malul apei – Lungu Iustin	pag 15
10. Un primar mare într-un oraș mic – Rusu Darius Theodor	pag 15
11. Natură abstractă – Ștefănescu Maria	pag 16
12. Adu tu schimbarea în locul pe care vrei să-l schimbi! – Bocăneț Amalia	pag 16
13. Dacă eu aș fi – Munteanu Daria	pag 17
14. Pe malul apei - Lungu Iustin	pag 17
15. Orașul verde – Pîslă Georgiana	pag 17
16. Iubim natura! – Stancu Bianca	pag 18
17. Micul delfin – Coitu Rebeca	pag 19
18. Primar pentru o zi – Ștefănescu Maria	pag 19
19. Pentru orașul meu – Diaconu Raluca	pag 19
20. Aș vrea să fiu un trandafir – Hușneac David Alexandru	pag 20
21. Visul meu – Paisa Andrei Teodor.....	pag 20
22. Aș vrea să fiu un ghiocel – Savin Gabriela	pag 20
23. Aș vrea să fiu o aloe vera – Croitoru Diana	pag 21
24. Aș vrea să fiu o crăciuniță – Rusescu Ștefania	pag 21
25. La pas – Coitu Rebeca	pag 22
26. Aș vrea să fiu o lavandă – Duță Mădălina Elena	pag 22
27. Aș vrea să fiu un ghiocel – Ciubotaru Miruna	pag 22
28. Aș vrea să fiu un nufăr – Neagu Florinel	pag 23
29. Printre munți – Lungu Iustin	pag 23
30. Aș vrea să fiu – Băncilă Andrei	pag 23

31. <i>Aș vrea să fiu un trandafir</i> – Tinei Anastasia	pag 23
32. <i>Aș vrea să fiu o floare de colț</i> – Apostu Vlad	pag 24
33. <i>Așa da, așa nu!</i> – Lungu Iustin	pag 24
34. <i>Aș vrea să fiu un stejar</i> – Caidas Roxana	pag 24
35. <i>Cum ar arăta parcul în absența omului?</i> - Mazilu Ana – Maria.....	pag 24
36. <i>Dacă aș fi o plantă</i> – Iliuță Andreea Eliza	pag 25
37. <i>Eu aș dori</i> – Ciubotaru Larisa Ioana	pag 25
38. <i>Aș vrea să fiu un brad</i> – Busuioc Andrei Cosmin	pag 26
39. <i>Eram un trandafir alb</i> – Arăculesei Iustin	pag 26
40. <i>Privind stelele</i> – Coitu Rebeca	pag 26
41. <i>Aș vrea să fiu un tei</i> – Fabian Cristina	pag 26
42. <i>Pe gânduri</i> - Coitu Rebeca	pag 27
43. <i>Mi-aș dori să fiu mentă</i> – Miron Maria	pag 27
44. <i>Aș vrea să fiu un trandafir alb</i> – Mocanu Ioana Elena	pag 27
45. <i>Aș vrea să fiu o margareță</i> – Ioanei Ingrid	pag 28
46. <i>Un trandafir alb aș vrea să fiu</i> – Ciorteanu Ruxanda Elena	pag 28
47. <i>My heart</i> – Stancu Bianca	pag 28

ȘERPII CONSTRICTORI

Șerpii constrictori sunt șerpii care îșiucid prada prin încolăcire și sufocare, nu prin intermediul mușcăturii veninoase, având capacitatea de a simți momentul în care inima victimei și-a încetat bătăile. După ce au simțit că prada a murit, șerpii constrictori își slăbesc întotdeauna strânsoarea. Această specializare este una esențială pentru șerpi, deoarece echilibrează perfect nevoia de a se hrăni a unui animal cu sânge rece cu nevoia de a-și conserva energia.

Cu alte cuvinte, dacă șerpii ar strânge prada chiar și după moartea acesteia, ar pierde astfel cantități mari de energie, foarte greu de recuperat pentru niște animale cu sânge rece, cum sunt aceste reptile.

1. Anaconda (*Eunectes murinus*)

Anaconda este un șarpe constrictor semi-acvatic care trăiește în America de Sud. Este cel mai mare șarpe din lume și poate atinge 10-12 m lungime; el poate înghiți hrană cu un diametru aproape triplu față de cel al corpului său. Șerpii adulți foarte mari vânează chiar animale precum căprioara, capibara (cel mai mare rozător din lume) sau mistrețul. În cazuri foarte rare, când anaconda simte că se află în mare pericol, regurgitează prada (care poate fi și de două ori mai mare decât ea), pentru a scăpa de prădătorii din jur.

Vârsta maximă la care poate ajunge anaconda este de 35 de ani.

Anaconda este un șarpe întâlnit în bazinele fluviilor Amazon și Orinoco, în ape liniștite și în mlaștini.

2. Șarpele Boa (*Boa constrictor*)

Boa este o specie terestră și arboricolă care trăiește în America Centrală și de Sud. Are lungimea corpului de 1-4 m, deci este o specie destul de mare. Poate fi întâlnit în regiuni cu savane,

dar mai ales în pădurile tropicale. Poate ajunge până la 27 kg. Femelele, mai mari decât masculii, cântăresc în mod obișnuit între 10 și 15 kg. Unele specimene pot atinge și chiar depăși 45 kg, dar acestea sunt cazuri excepționale.

De obicei, șerpii boa trăiesc solitari și nu interacționează cu alți șerpi decât atunci când vor să se împerecheze. Sunt

animale nocturne, dar pot fi active și ziua, atunci când temperaturile din timpul nopții sunt prea mici. Fiind șerpi semi-arboricoli, tinerii boa se cațără în copaci și tufe după hrană, dar devin aproape exclusiv tereștri pe măsură ce înaintează în vârstă și în greutate.

Boa atacă atunci când este amenințat și mușcă pentru a se apăra. Mușcătura sa poate fi foarte dureroasă, în special când este provocată de un exemplar mare, dar rareori este periculoasă. O mușcătură de boa trebuie, totuși, îngrijită pentru a preveni riscul de infecție.

Specimenele din America Centrală sunt mai irascibile, sâsâind puternic și atacând repetat atunci când sunt deranjate, pe când cele din America de Sud se liniștesc mai repede.

Ca toți șerpii, când sunt în timpul procesului de năpârlire, au un comportament imprevizibil: substanța care lubrifică noua piele va face ochii să apară „lăptoși”, albaștri sau opaci. În această perioadă, șarpele nu vede foarte bine, de aceea va fi mult mai defensiv decât de obicei.

3. Pitonul regal (*Python regius*) sau pitonul-bilă

Pitonul regal este o specie neveninoasă răspândită în Africa. Este o specie mică, dar corpulentă, cu gâtul subțire și capul mare.

Majoritatea adulților măsoară 1,1-1,5 m, dar unele exemplare pot ajunge și la 2 m. Acest șarpe se mișcă lent și se încolăcește sub forma unui ghem strâns atunci când este amenințat, iar corpul protejează capul, care este ascuns în interiorul ghemului. Este cel mai mic piton african și este popular în comerțul cu animale, în mare măsură datorită temperamentului său docil. Numele

de *piton-bilă* se referă la tendința animalului de a se încolăci în formă de minge atunci când este stresat sau speriat, protejând capul în centrul bobinei.

Numele *pitonul regal* (în latină *regius*) se bazează pe legendele potrivit cărora regina Cleopatra purta șarpele în jurul încheieturii mâinii.

La toate vârstele, această specie se hrănește cu mamifere mici, în special cu rozătoare. Este o specie nocturnă. Are un temperament placid și blând, inofensiv pentru om. Nu manifestă agresivitate și nu opune rezistență atunci când este manipulat. Din acest motiv, acest șarpe este foarte apreciat de terrariofili.

Este consumat local și pielea este utilizată pe scară largă în marochinărie.

Este cel mai frecvent piton întâlnit în captivitate. Aproximativ un milion de exemplare vii au fost exportate, pentru a fi deținute în captivitate, în anii 1990. Se reproduc ușor în captivitate. Această specie deține recordul de longevitate pentru toți șerpii, pe baza unui specimen din Grădina Zoologică din Philadelphia, care a fost captiv 49 de ani. Comerțul cu pitonul regal pune specia în pericol de dispariție.

Șerpii constrictori demonstrează cât sunt de puternici prin capacitatea lor de a ucide animale mult mai mari decât ei, fiind dovada vie a faptului că natura poate fi crudă, dar și uimitoare. Felul în care îșiucid prada este unic în lumea animală, fiind caracteristic tuturor șerpilor neveninoși, de la marele anaconda, la banalul șarpe de casă.

Prof. Săbăreanu Lăcrimioara

CURIOZITĂȚI DESPRE REPTILE

- + *Megalia prisca* este considerată cea mai mare șopârlă care a viețuit pe Terra. Această specie dispărută de varan este strămoșul dragonului de Komodo, însă avea o lungime de două ori mai mare decât a varanului de astăzi: 7-8 metri.
- + *Brookesia micra* este cea mai mică șopârlă din lume, descoperită în urmă cu câțiva ani, având o dimensiune de numai 2,8 cm.
- + Până în prezent au fost identificate aproximativ 5.600 de specii diferite de șopârle, animale care populează Terra de peste 200 milioane de ani. Aceste creaturi versatile pot fi întâlnite pe toate continentele, cu excepția Antarcticii.
- + Multe dintre speciile de șopârle care populează Terra sunt complet inofensive, însă există și specii veninoase, precum monstrul Gila (*Heloderma suspectum*) și șopârla mexicană cu mărgelile (*Heloderma horridum*). Totuși, niciuna dintre acestea nu este considerată periculoasă pentru om, pe de o parte fiindcă veninul lor nu este suficient de puternic, pe de altă parte, pentru că aceste șopârle sunt foarte încete. Totuși, mușcătura lor poate fi foarte dureroasă.
- + Cea mai rapidă șopârlă este iguana neagră (*Ctenosaura similis*), care poate atinge cu ușurință viteza de 43 km/h. De altfel, abilitatea incredibilă a acestei șopârle a fost înregistrată și în *Guinness Book of World Records*.

- ✚ Cea mai longevivă șopârlă este iguana albastră (*Cyclura lewisi*), endemică în Insula Grand Cayman. Speranța sa de viață este de 69 de ani, însă specia se află într-un real pericol de dispariție, în prezent estimându-se că în libertate mai trăiesc aproximativ 750 de exemplare.
- ✚ Șopârlele aparținând genului *Basiliscus* sunt supranumite *șopârlele lui Iisus* datorită capacității lor de a merge pe apă. Această abilitate inedită le este favorizată atât de viteza de deplasare, cât și de greutatea lor redusă.
- ✚ Șopârlele și șerpii nu miros cu ajutorul nasului, ci își folosesc limba pentru asta.
- ✚ Iguana Verde este una dintre cele mai mari șopârle și atinge lungimea de 2 m. Când ies din ouă, în primele 3 luni, puii se hrănesc cu insecte și hrană vegetariană, iar după această perioadă, iguanele se hrănesc numai cu fructe, iarbă, legume și frunze. Pentru a se apăra, iguana are o coadă puternică, pe care o folosește ca pe un bici.
- ✚ Sub numele de *Gecko* sunt cunoscute șopârlele din Familia *Gekkoniadae*, care cuprinde în jur de 1500 de specii (din aproximativ 6000 de specii de șopârle), divizate în 5 familii ce trăiesc în toate regiunile calde de pe glob.
- ✚ O proteină care coagulează sângele din veninul taipanului este folosită pentru a opri sângerarea excesivă în timpul intervențiilor chirurgicale sau după traumatisme majore.
- ✚ Enzimele din veninul de cobra sunt utile în tratarea bolilor Parkinson și Alzheimer. O enzimă extrasă din veninul mocasinului (o specie de viperă) ar putea fi folosită în tratamentul cancerului de sân.
- ✚ Cele mai multe specii de șerpi au un singur plămân - cel drept. Datorită formei alungite a corpului, s-a ajuns la această soluție ... de compromis: un singur plămân funcțional. Celălalt e absent sau atât de redus (vestigial), încât nu mai are niciun rol în respirație.
- ✚ Rinichii șerpilor nu sunt așezați unul lângă celălalt, ca la toate vertebratele, ci unul în prelungirea celuilalt. Cauza este aceeași: dezvoltarea corpului „pe lung”, în dauna lățimii.
- ✚ Șerpii nu au picioare. Și totuși, unii șerpi au păstrat, în cursul evoluției, niște rudimente de centură pelviană (oase ale bazinului) și de membre posterioare. La șerpii boa și la pitoni, vestigiile picioarelor din spate sunt încă vizibile, sub forma unor „pinteni” așezați de o parte și de cealaltă a cloacei.
- ✚ Șerpii nu își pot închide ochii, pentru că nu au pleoape mobile. Ochii sunt acoperiți de membrane transparente, fixe, care sunt, de fapt, solzi modificați, specializați.
- ✚ Există multe simboluri asociate șarpelui (multe dintre ele negative) și totuși, în Occident, șarpele este un simbol al medicinei, al tămăduirii. Cum s-a ajuns la asta? Șerpii năpârlesc periodic; înaintea năpârlirii, pielea devine foarte uscată și lipsită de luciu, ochii se opacifiază, iar șarpele arată ca și mort, însă, odată lepădată vechea piele, șarpele re apare în lume cu o piele nou-nouță, strălucitoare, ca și când s-ar fi tămăduit în mod miraculos, iar

acest comportament a făcut ca el să devină un simbol al vindecării, prin extensie - al medicinei.

- + Nu există șerpi vegetarieni, toți consumă hrană de origine animală.
- + Procesul de digestie consumă atât de multă energie, încât șarpele care-și mistuie hrana e amorțit și greoi, aproape imobil. Un șarpe deranjat în timpul acestei activități poate regurgita prada abia înghițită, pentru a scăpa cu viață. Această digestie este și foarte eficientă, șerpii mistuind aproape în întregime corpul prăzii - inclusiv oasele; fac excepție formațiunile cheratinoase ca părul și ghearele, care sunt eliminate.
- + În India, există un festival dedicat șerpilor, celebrat de hinduși. În timpul acestei sărbători, oamenii aduc șerpilor ofrande: lapte și bijuterii de argint, pentru ca aceștia să-i apere de rău.
- + Șarpele este simbolul creștin al răului, al lui Lucifer, îngerul căzut. Conform *Vechiului Testament*, șarpele din grădina Raiului a ispitit-o pe Eva să guste din pomul Cunoașterii Binelui și Răului, acest lucru conducând la căderea din Rai a protopărinților Adam și Eva.
- + Broasca țestoasă are o rezistență formidabilă la foame, care poate ajunge până la 400 de zile.
- + Cel mai mare chelonian actual este broasca țestoasă pielosă sau lutul (*Dermochelys coriacea*), care depășește 2 m lungime și poate atinge o greutate de 775 kg.
- + Insula cea mai populată cu broaște țestoase uriașe este Aldabra, din arhipelagul Seychelle (Oceanul Indian), declarată rezervație naturală. Pe această insulă trăiesc peste 100.000 de broaște țestoase uriașe.
- + Broaștele țestoase se regenerează foarte repede. De exemplu, în cazul în care carapacea unei țestoase este rănită sau arsă în proporție de până la 70%, aceasta are puterea de a și-o reface în cel mult doi ani.
- + Chiar dacă suferă amputări grave, broaștele țestoase pot trăi luni întregi. Naturalistul italian Redi a scos creierul unei broaște țestoase și, cu toate acestea, ea s-a mișcat încă șase luni.
- + Broaștele țestoase sunt vâdate de carnivore precum: jaguarul, tigru, pisicile sau unele păsări, cum sunt vulturii, care le ridică în aer, dacă nu au dimensiuni prea mari, și le lasă să se izbească de stânci, pentru a le crăpa carapacea. În mediul marin, dușmanii țestoaselor sunt rechini.
- + Solzii carapacei unor țestoase sunt prelucrați prin încălzire, din ei obținându-se piepteni, mânere de cuțite, rame de ochelari, cutii și multe altele.
- + O specie care trăiește în Madagascar depune în timpul reproducerii între 80 și 180 de ouă, din care băștinașii pregătesc ulei comestibil foarte apreciat.
- + Creierul broaștei țestoase este mic și nu foarte evoluat. În schimb, simțurile ei sunt foarte dezvoltate, mai ales văzul și mirosul.
- + *A plânge cu lacrimi de crocodil* este o expresie folosită pentru a descrie falsa tristețe sau plânsul fals. Expresia provine dintr-un mit conform căruia reptilele se „smiorăie” în timp ce

mănâncă oameni. Credeți sau nu, dar crocodilii chiar fac asta în timp ce se hrănesc, însă nu din cauza remușcărilor, ci din motive pur fiziologice.

- + Crocodilul era venerat în Egiptul Antic.
- + În Noua Guinee încă există triburi care consideră crocodilul o zeitate. Majoritatea acestor oameni își mutilează corpul prin proceduri foarte dureroase, pentru a semăna cu acesta.
- + Primii crocodili au apărut în urmă cu 240 de milioane de ani, spre sfârșitul perioadei de maximă răspândire a reptilelor.
- + Majoritatea speciilor de uscat au dispărut în urmă cu 65 de milioane de ani, spre sfârșitul mezozoicului.
- + Crocodilul are cel mai complex creier dintre toate reptilele.
- + Crocodilii și aligatorii își pot schimba dantura de peste 40 de ori de-a lungul vieții.
- + Într-o grădină zoologică din Ucraina, un vizitator și-a scăpat telefonul mobil în țarcul unui crocodil, iar acesta l-a mâncat. Telefonul a continuat să sune în stomacul crocodilului.
- + Crocodilii nu își pot mișca limba și trebuie să-și ridice capul pentru a înghiți.
- + 99% din puii de crocodil sunt mâncați în primul an de viață de către pești, alte reptile, păsări sau de alți crocodili.
- + Crocodilii înoată cu până la 40 km/h doar cu ajutorul cozii; pe uscat pot alerga cu până la 20 km/h, însă obosesc repede.
- + Mușchii fălcilor unui crocodil sunt capabili de a genera o forță enormă, însă mușchii ce îi deschid fălcile au o putere foarte mică, chiar și o bandă de cauciuc îi poate ține gura închisă.
- + Se știa despre cameleoni că își schimbă culoarea pentru a se camufla în caz de pericol, însă același lucru se întâmplă și când aceștia își schimbă starea de spirit, lucru mai puțin cunoscut.
- + Reptilele sunt unele dintre cele mai longevive specii de pe pământ, broaștele țestoase putând să atingă 150 de ani, crocodilii - 70 de ani, iar pitonii - 40 de ani.

Prof. Săbăreanu Lăcrimioara

MALARIA

Malaria este o boală parazitară, infecțioasă, prezentă în peste 100 țări din Africa, Asia, America Centrală și de Sud.

Este cauzată de paraziți din genul *Plasmodium* (Regnul *Protista*). Sunt 5 specii ce provoacă malaria: *Plasmodium falciparum* (cel mai virulent), *Plasmodium vivax*, *Plasmodium ovale*, *Plasmodium malariae* (doar în Africa), *Plasmodium knowlesi*.

Diagnosticul clinic este cel mai frecvent nesemnificativ.

Diagnosticul paraclinic este realizat de medicul specialist epidemiolog prin examinarea sângelui la microscop, utilizând frotiuri sangvine (minim 100 de câmpuri microscopice și teste rapide bazate pe antigen/imunocromatografie).

Primele manifestări apar după o perioadă de incubație de 7-10 zile.

Simptomele inițiale sunt: febră, frisoane, cefalee, vărsături, ce se repetă la intervale de 48-72 de ore. În formele severe, se adaugă dureri musculare, diaree, icter, dureri abdominale și astenie.

Țânțarul *Anopheles* este singura insectă capabilă să găzduiască parazitul malariei umane.

Persoanele cu un risc crescut sunt: copiii mici din zonele endemice, femeile însărcinate fără imunitate, persoanele care călătoresc din zonele non-endemice, emigranții din zonele endemice.

Malaria este transmisă prin înțepătura țânțarului *Anopheles*, doar de către femelă, care se hrănește pe timpul nopții. Aceasta contactează parazitul din sângele unei persoane infectate. Transmiterea depinde și de condițiile locale: temperatură, umiditate, precipitații.

Tratamentul depinde de tipul malariei, de severitate, de riscul de rezistență al parazitului, de locul unde s-a produs infecția și urmărește eliminarea completă a plasmodiilor din organismul infectat. Tratamentul malariei necomplicate presupune utilizarea terapiilor bazate pe clorochină, artemisin (medicamente antimalarice), iar în cazul malariei complicate, Artesunate injectabil. Nu există vaccin.

Nicio schemă de profilaxie împotriva malariei nu oferă protecție completă. Există o profilaxie medicamentoasă și una „fizică”.

Profilaxia medicamentoasă diferă în funcție de persoană și de regiunea vizitată. Profilaxia medicamentoasă se face cu 3 săptămâni înainte de plecare și încă 4 săptămâni după întoarcerea într-o zonă fără risc.

Eliminarea posibilității de a fi înțepat de țânțar se realizează prin: plase impregnate cu insecticid, purtarea hainelor cu mâneci lungi, albe, din bumbac și folosirea substanțelor insecticide cu aplicare cutanată.

Complicațiile bolii sunt: anemie severă (se distrug globulele roșii) dată de *Plasmodium falciparum*, malaria cerebrală (convulsii, comă), edem pulmonar,

insuficiență renală și deces.

Această boală infecțioasă începe cu o mușcătură nedureroasă, care ceează haos în sângele nostru.

Anual, 300-500 milioane de persoane sunt infectate și între 1,5-3 milioane mor.

Ziua de 25 aprilie este decretată de OMS ca **ZIUA MONDIALĂ DE LUPTĂ CONTRA MALARIEI.**

Croitoru Diana, clasa a VI-a A

DESPRE OASE

V-ați întrebat vreodată câte oase are corpul omenesc? Corpul uman are în jur de 206 oase, deși omul se naște cu 350.

Scheletul uman este format dintr-un număr variabil de oase de mărimi diferite, fuzionate și individuale, sprijinite și completate de ligamente, tendoane, mușchi și cartilaje.

În momentul nașterii, omul are în jur de 350 de oase, însă, în timpul copilăriei, o mare parte dintre acestea se unesc, rămânând în jur de 206.

Așadar, putem spune că:

- ✚ oasele cresc în lungime până la vârsta de 20-25 de ani și în grosime aproape toată viața;
- ✚ de la 30 de ani, oamenii încep să scadă în înălțime;
- ✚ dimineața, corpul este mai lung cu 1-2 cm;

✚ mandibula este cel mai dur os din organism;

✚ femurul este cel mai lung și mai rezistent os uman;

✚ scheletul osos al unei persoane adulte reprezintă aproximativ 1/7 din greutatea totală a corpului.

Drug Ana-Maria, clasa a VII-a B

TRANDAFIRUL

Trandafirul este o floare originară din Statele Unite ale Americii. Cea mai veche dovadă a existenței sale s-a descoperit în localitatea Florissant, din statul Colorado.

Se presupune că trandafirul a stat chiar la originea descoperirii Americii de către Cristofor Columb. Istoricii spun că în momentul în care acesta, împreună cu echipajul său, se afla în apele Mării Sargasso, unul dintre membrii echipajului a remarcat un trandafir plutind pe apă. Acest lucru le-a dat speranța că nu se aflau prea departe de uscat.

Trandafirii sunt înrudiți cu perii, merii, cireșii, prunii, caișii, piersicii și migdalii. Florile unor specii de trandafiri sunt comestibile, având o aromă asemănătoare cu aceea a merelor verzi sau a căpșunelor. De altfel, din petalele lor se face dulceată.

Dorcu Denisa, clasa a VII-a B

CREAȚII

LUPTA ÎMPOTRIVA POLUĂRII

Poluarea este una dintre principalele probleme cu care oamenii se confruntă în acest moment. Ea a început odată cu apariția omului și a crescut neîncetat, reprezentând un pericol pentru întreaga planetă. Atât în orașele mari, cât și în cele mici, precum orașul Onești, poluarea distruge natura. De aceea, eu cred că este foarte important să luăm măsuri împotriva ei. Dacă aș fi factor de decizie, aș încerca să lupt împotriva poluării cât mai mult posibil.

În primul rând, aș construi zone pentru depozitarea gunoaielor și aș moderniza gropile de gunoi existente. Este foarte important ca aceste gunoaie să fie aruncate într-un loc corespunzător, pentru a nu polua solul. De asemenea, aș construi bazine speciale pentru depozitarea deșeurilor care sunt, de foarte multe ori, aruncate în apă, omorând viețuitoarele și îmbolnăvind oamenii.

O altă măsură pe care aș lua-o împotriva poluării este aplicarea de amenzi celor care aruncă ambalaje sau resturi pe jos. Indiferent dacă este vorba despre doze de suc, ambalaje de la ciocolată sau coji de semințe, trebuie să fie aruncate în containere speciale.

Nu în ultimul rând, aș extinde spațiile verzi și aș organiza cât mai multe activități ecologice, la care ar trebui să participe toți locuitorii orașului.

În concluzie, dacă aș fi factor de decizie, aș încerca să lupt contra poluării deoarece reprezintă un pericol atât pentru noi, cât și pentru generațiile următoare.

Și, deși nu sunt unul, consider că atât eu, cât și restul oamenilor, putem lua măsuri împotriva poluării, împotriva distrugerii orașelor în care trăim.

Pavăl Flavia - Elena, clasa a VIII-a C

BIOLOGIA PRIN OCHII MEI

Drug Ana-Maria, clasa a VII-a B

ÎNDEPĂRTAREA POLUĂRII DIN ORAȘUL MEU

Oneștiul este un municipiu poluat încă din timpul comunismului, gradul acestui fenomen scăzând, puțin, odată cu închiderea platformei petro-chimice a orașului. Totuși, există nenumărați alți factori ce duc la poluarea acestei așezări, afectând sănătatea unei populații de aproximativ 39.200 de locuitori (2011) și a celorlalte viețuitoare.

Dacă aș fi factor de decizie, aș încerca să le explic cetățenilor, într-un mod plăcut, că ar fi necesară folosirea mai rară a automobilelor (prin ciclism, mers etc.).

O altă idee pe care aș impune-o ar fi reciclarea și practicarea proiectelor străine ce stimulează acest obicei. Spre exemplu, returnarea pet-urilor în supermarket-uri, ceea ce le-ar permite clienților recuperarea unor anumite sume de bani.

Folosind electrocasnice și becuri economice, care ajută la reducerea poluării și la economisirea surselor energetice, cetățenii vor putea participa la anumite concursuri și se vor distra împreună.

Aș organiza alte evenimente la care se prezintă idei de re folosire și păstrare a obiectelor pe care le utilizăm, astfel încât să minimalizăm excesul de deșeuri și de obiecte inutile sau stricate.

Așadar, dacă aș avea puterea să iau asemenea decizii în favoarea comunității în care trăiesc, aș încerca să o fac într-un mod prietenesc, astfel încât să-i ajut pe cetățeni să

înțeleagă cât de importantă este sănătatea lor și că de ei depinde acest lucru, în mare parte.

Sandu Denisa, clasa a VIII-a C

CĂSUȚA DE PE MALUL APEI

Lungu Iustin, clasa a VIII-a A

UN PRIMAR MARE ÎNTR-UN ORAȘ MIC

Și când spun „mare”, nu mă refer nici la vârstă, nici la numărul de kilograme, ci la ceea ce un primar poate să realizeze pentru comunitatea din care face parte. Dacă aș fi factor de decizie în orașul meu, aș lua o serie de măsuri care să ne facă nouă, tuturor, o viață mai frumoasă.

În primul rând, aș propune o lege locală care să pedepsească aruncarea deșeurilor pe jos. Aș monta camere video pe toate străzile, ca să se poată identifica și amenda persoanele care aruncă resturi pe jos. Acestea nu ar fi amendate de la prima abatere, ci la a treia, primindu-și acasă amenda în

valoare de trei sute de lei.

Al doilea lucru pe care l-aș face ar fi să pun cel puțin două coșuri de gunoi pe fiecare stradă. În acest mod, oamenii nu o să mai aibă nimic de comentat atunci când își vor primi amenda, deoarece sunt destule coșuri de gunoi în oraș.

De asemenea, aș încerca să îi fac pe oameni să înțeleagă că nu este bine să arunce deșeuri în râuri, deoarece ele dăunează tuturor: apei, florei acvatice și animalelor ce viețuiesc acolo. În acest sens, aș organiza o campanie de educare și informare a populației, cu ajutorul unor tineri voluntari.

În concluzie, atitudinea mea ar fi una fermă, deoarece poluarea avansată ne poate lipsi de aer curat, de ape cristaline și de spațiile verzi care ne încântă privirea.

Rusu Darius Theodor, clasa a VIII-a C

NATURĂ ABSTRACTĂ

Ștefănescu Maria, clasa a VIII-a D

ADU TU SCHIMBAREA ÎN LOCUL PE CARE VREI SĂ-L SCHIMBI !

Nu am de ce să mint, când eram mică și vedeam cât de poluată este lumea în care trăiesc, mi-am dorit să schimb ceva. Dacă nu toată lumea, măcar orașul meu.

Acum, când în sfârșit mă pot pune în locul unui primar, într-o compunere, îmi pot exprima ideile.

În primul rând, aș pune prin tot orașul afișe prin care să încurajez folosirea mai redusă a autovehiculelor, în favoarea bicicletelor, a mersului pe jos, cu rolele, cu trotineta etc. Pentru acest lucru, aș face piste pentru bicicliști, deoarece și eu folosesc destul de des bicicleta.

Dacă tot veni vorba de autovehicule, aș interzice claxonatul și alte surse de zgomot, încercând să evit poluarea fonică.

Pentru a evita poluarea solului, aș construi niște zone de depozitare a gunoaielor, aș îmbunătăți coșurile de gunoi actuale și aș adăuga altele. De asemenea, vreau să mențin zonele împădurite prin utilizarea lemnului numai în limita aprobată prin lege.

Pentru bunăstarea aerului, vreau ca în orașul meu să existe surse nepoluante de energie, cum ar fi cea solară și eoliană. De asemenea, voi planta mulți copaci, pentru ca orașul să fie verde și oxigenat.

În concluzie, dacă aș fi primar, mi-aș îndeplini visul de a aduce schimbarea mult așteptată în orașul meu.

Bocăneț Amalia, clasa a VIII-a D

DACĂ EU AȘ FI ...

Poluarea constă în contaminarea mediului înconjurător, care, din păcate, ia amploare în toată lumea.

Oricare dintre noi ar trebui să își pună întrebarea: *De ce se întâmplă acest lucru?* Răspunsul este unul relativ simplu: *Inconștiența oamenilor duce la acest lucru.*

Cauzele poluării sunt infinite: de la industria alimentară, până la zonele rezidențiale ale orașelor.

Stând într-o zi în camera mea, am văzut la televizor o știre despre poluarea României și despre poluarea Terrei. Atunci, mi-am pus întrebarea: *Dacă eu aș fi un factor de decizie, ce aș schimba? Ce aș face dacă aș fi primarul acestui oraș?*

În primul rând, aș chema oamenii la o adunare, i-aș saluta și aș încerca să le schimb perspectiva, modul de gândire. Cred că fiecare dintre noi s-a gândit că, dacă aruncă o singură dată pe jos, nu se va întâmpla nimic. Cu toții am greșit. Doar aruncarea unui singur ambalaj duce la distrugerea acestei planete.

În al doilea rând, i-aș pune pe cei din penitenciare să curețe orașul de gunoaie, cot la cot cu muncitorii primăriei. Acest lucru ar fi în folosul deținuților, dar și al populației.

Dacă aș fi un factor de decizie mai important decât primarul, aș propune ca poluarea să fie amendată, deoarece oamenii ar face orice să nu piardă banii pe prostii și nu ar mai face acest lucru. Bineînțeles că nu toți ce vor face acest lucru vor fi văzuți, dar multă

lume se va opri din frică.

Acestea ar fi unele dintre măsurile pe care le-aș lua dacă aș avea autoritatea necesară.

Munteanu Daria, clasa a VIII-a D

PE MALUL APEI

Lungu Iustin, clasa a VIII-a A

ORAȘUL VERDE

În țara mea nu se iau prea multe măsuri împotriva poluării, deși orice grad de poluare în plus e distructiv, căci în ultimii ani încălzirea globală a fost favorizată.

Dacă eu aș fi un factor de decizie important, adică domnișoară ministru, aș lua mult mai multe măsuri împotriva poluării.

Primul lucru pe care l-aș face ar fi să încerc să informez toți locuitorii, prin diferite metode, cât de dăunătoare pot să fie lucrurile pe care ei le fac și care favorizează poluarea. Orice lucru benefic poluării se întoarce și împotriva ta chiar dacă tu l-ai făcut, căci și tu respiri aer contaminat sau mănânci un aliment

crescut într-un sol plin de deșeuri. Aș pune afișe și plancarde foarte mari cu aceste lucruri scrise pe ele, pentru a atrage cât mai mult atenția oamenilor.

În acest moment, toate gunoaiile menajere sunt aruncate în gropi imense de gunoi, neamenajate corespunzător, dar nici nu se reciclează mai nimic. Ca primă schimbare, aș modifica sistemul de colectare a gunoiului menajer din fiecare casă, adică aș oferi fiecărui locuitor câte 5 minitomboane colorate în moduri diferite, pentru a colecta separat hârtia, plasticul, metalul, sticla și resturile biodegradabile. Acestea ar trebui scoase de locuitori în zile diferite și, după colectare, duse în centre speciale de reciclare. **În niciun caz nu trebuie aruncate direct pe sol!** Tot pentru a proteja solul, aș încerca să pun coșuri de gunoi din 200 în 200 de metri, ca să nu fie nimeni nevoit să mai arunce ambalaje pe jos.

Pe de altă parte, atmosfera trebuie să fie protejată pentru că până la urmă noi nu putem trăi fără aer și ar trebui ca acesta să nu fie infestat cu metale grele și diferite substanțe. Eu aș încerca să încurajez mai mult transportul cu bicicleta și cu rolele, pentru a diminua numărul deșeurilor care ajung în aer din țevile de eșapament. Sunt de acord că automobilele sunt indispensabile vieții, dar cred că putem să facem sport și să protejăm natura în același timp.

Ca să asigur populației mai multe condiții pentru această schimbare dificilă, aș amenaja pe toate străzile piste speciale și

locuri de unde să poți închiria o bicicletă, dar și parcuri speciale pentru biciclete în fața instituțiilor și nu numai acolo.

Defrișarea ar trebui și ea oprită, căci toate plantele dau oxigen și purifică aerul. Eu aș încerca să plantez mai mult și să amenajez mai multe spații verzi, chiar dacă suntem în oraș.

Poluarea apelor este și ea o mare problemă, dar, din păcate, e foarte greu de oprit. Totuși, aș încerca să o reduc, punând pe râurile mari plase care să oprească și să rețină deșeurile. Foarte multe fabrici își aruncă deșeurile în ape, așa că aș impune tuturor fabricilor o cotă pe care nu ar avea voie să o depășească, dar le-aș aplica și amenzi usturătoare.

În altă ordine de idei, aș impune multe schimbări cu privire la salvarea mediului înconjurător, dar aș implementa și o taxă de mediu.

Pîslă Georgiana, clasa a VIII-a D

IUBIM NATURA!

Stancu Bianca, clasa a VII-a B

MICUL DELFIN

Coitu Rebeca, clasa a V-a D

PRIMAR PENTRU O ZI

Dacă aş fi primar pentru o zi, ce măsuri aş lua pentru a reduce efectele poluării în oraşul meu?

Această întrebare mi-a fost adresată acum ceva timp şi de atunci mă tot gândesc la ea... Ei bine... probabil că dacă aş avea această posibilitate, aş începe prin a amenaja, de exemplu, în parc, un loc de unde se pot închiria biciclete pentru a încuraja oamenii să folosească mai puţin maşinile şi să aleagă mijloacele de transport care nu poluează natura şi nu produc atât de mult zgomot sau, mai bine, să meargă pe jos.

Majoritatea oamenilor mi-au spus să pun mai multe tomberoane, dar nu cred că ar ajuta cu ceva. În schimb, dacă aş pune o plăcuţă deasupra coşurilor de gunoi pe care să scrie „Aruncă-mă aici!”, cred că ar ajuta, atrăgând atenţia trecătorului şi făcându-l mai atent pe viitor.

Aş planta, oriunde există un spaţiu

verde, câte o plăntuţă, oricât de mică ar fi ea, pentru a lupta împotriva poluării. Văzând ce natură frumoasă îi înconjoară, probabil că aş opri şi persoanele care defrişează pădurea.

Da! Aşa aş răspunde la întrebarea *Dacă ai fi primar pentru o zi, ce măsuri ai lua pentru a reduce efectele poluării în oraşul tău?*

Ştefănescu Maria, clasa a VIII-a D

PENTRU ORAŞUL MEU

Dacă aş fi factor de decizie pentru o zi, ce măsuri aş lua pentru a reduce efectele poluării în oraşul meu?

Este greu să mă gândesc la ce aş face într-o singură zi pentru diminuarea poluării în oraşul meu. Eu aş schimba tot ce ţine de acest domeniu, aş face noi reguli de păstrare a curăţeniei în oraş şi aş moderniza anumite spaţii, pentru a se păstra curăţenia mai uşor.

Dar pentru că orice proiect important începe cu paşi mici, eu aş începe cu amenajarea unor piste pentru oamenii pasionaţi de ciclism. Aş pune din loc în loc coşuri de gunoi, la care să ajungă şi cei mai leneşi oameni. La tomberoanele din incinta blocurilor aş pune nişte dispozitive care să contabilizeze numărul de saci de gunoi aruncaţi de o familie pe lună, iar la sfârşitul lunii, acea familie să primească o anumită sumă de bani.

Cred că această metodă ar determina mulţi oameni să nu mai polueze.

Acum, toate acestea sunt un vis, dar sper ca eu sau altcineva să reușească să pună în aplicare aceste idei sau altele mai bune.

Diaconu Raluca, clasa a VIII-a D

AȘ VREA SĂ FIU UN TRANDAFIR

Dacă aș fi o plantă, aș vrea să fiu un trandafir. Asta

pentru că, în primul rând, este o floare deosebit de frumoasă. Cred că este singura floare care poate exista în atâtea culori, încât poate mulțumi toate gusturile: poate fi roșu aprins, roșu deschis, portocaliu, alb, galben, roz. Poate avea chiar combinații de culori – roșu cu galben, roz cu alb, roșu și roz – sau poate avea tonuri din aceeași culoare care poate surprinde pe oricine.

În al doilea rând, această floare este unică prin felul cum este adaptată să se apere de cei răuvoitori. Are „arme” de atac pentru cei care vor să o rupă, precum sulitele sau săgețile soldaților.

Eu cred că acest lucru face din trandafir o floare „luptătoare”, pentru că, pe cât e de dorit pentru frumusețea florii lui, pe atât e de respingător dacă nu știi cu ce „arme” te așteaptă când te apropii cu alte gânduri.

De aceea, trandafirul este o plantă specială pentru mine (și pentru mama, care o adoră, iar tata, după cum am aflat, l-a pictat

foarte des în tinerețea lui) și poate că ar trebui să rămână o floare pe care să o admire mulți dintre noi, nu să o rupă, să o așeze în vază.

Mie îmi plac mai mult trandafirii din tufele ce străjuiesc aleile din jurul casei bunicului, decât cei din vază, care mor repede și ajung la gunoi.

Hușneac David Alexandru, clasa a V-a A

VISUL MEU

Era o zi de vară. Soarele strălucea pe cer ca un diamant. Eu și familia mea ne-am dus în parc. Am văzut doi oameni care îngrijeau parcul, iar eu i-am întrebat pe părinții mei cum ar fi parcul fără îngrijitori, dar ei nu mi-au răspuns.

Când am ajuns acasă, eram foarte obosit și m-am așezat direct în pat. Mi-am adus aminte de întrebarea din parc și am început să visez. Eram parcă într-o junglă. Iarba era cât copacii înalți, iar animalele erau pretutindeni. Căutam ieșirea, dar nu o găseam. Când am gasit-o, mi-am dat seama că acel loc nu era o junglă, ci parcul în care fusesem.

Dimineața, m-am trezit și m-am dus la părinții mei, întrebându-i dacă mai știu întrebarea adresată de mine cu o zi în urmă. Ei au răspuns afirmativ. Le-am spus că am găsit răspunsul: parcul ar deveni o junglă poluată dacă nu ar fi îngrijit de om.

Pașa Andrei Teodor, clasa a V-a C

AȘ VREA SĂ FIU UN GHIOCCEL

Dacă aș fi o plantă, aș vrea să fiu un ghiocel deoarece aș fi prima floare care iese de sub zăpadă. Eu aș aduce bucuria pe fețele oamenilor în fiecare an, de 1 Martie. Mai ales, toți copiii m-ar iubi și m-ar oferi mamelor, în semn de iubire și de recunoștință. Aș mirosi foarte frumos și bunicile m-ar planta în grădină.

Sunt un ghiocel frumos, cu parfum încântător.

În concluzie, dacă aș fi o floare, mi-aș dori să fiu un ghiocel firav.

Savin Gabriela, clasa a V-a A

AȘ VREA SĂ FIU O ALOE VERA

Dacă aș fi o plantă, mi-ar plăcea să fiu ,Aloe Vera. Consider că avem câteva lucruri în comun: iubim lumina, căldura, clima blândă. Când mă gândesc la Aloe, văd acele frunze cărnoase, zimțate, în formă de lance, care-mi inspiră uneori teamă, respect și admirație, pentru că seva și gelul extrase din frunze au foarte multe întrebuințări terapeutice (frunzele se culeg când planta împlinește 2-3 ani).

Chiar și vestita Cleopatra prețuia și folosea seva de Aloe pentru a-și menține frumusețea. Gelul din frunzele cărnoase și seva erau folosite și în războaie, pentru tratarea rănilor, arsurilor, inflamațiilor.

Planeta parcă rezonază la nevoile

noastre, dându-ne ingredientele vitale pentru o viață sănătoasă: vitamine, minerale, enzime etc. Cremele și loțiunile cu aloe ne protejează pielea de soarele torid de vară, alături de un suc revigorant cu miere și aloe.

Este important să consumăm această plantă-minune pentru a ne menține tineri, energici, plini de vitalitate. Se pare că aloe ascunde secretul frumuseții, al tinereții fără bătrânețe, al nemuririi. Este, cu adevărat, o plantă regală. Administrat zilnic, sucul de Aloe ne oferă energia de care avem nevoie, ne crește imunitatea, ne ajută să fim mai frumoși, inteligenți, sănătoși și luminați.

Când spunem „Aloe”, spunem nemurire, tinerețe, minune, poftă de viață.

Croitoru Diana, clasa a VI-a A

AȘ VREA SĂ FIU O CRĂCIUNIȚĂ

Dacă aș fi o plantă, aș fi o Crăciuniță. De ce? Pentru că eu sunt născută în luna decembrie, luna cadourilor...

Aș sta cuminte pe măsuta din sufragerie, lângă cozonacul fierbinte, și aș privi luminițele din brad, care dansează valsul iernii. Aș asculta colindele care răsună pe scara blocului...

Cât de mult aș vrea...

Rusescu Ștefania, clasa a VI-a D

LA PAS

Coitu Rebeca, clasa a V-a D

AȘ VREA SĂ FIU O LAVANDĂ

Dacă aș fi o plantă, mi-ar plăcea să fiu o lavandă.

În primul rând, lavandula, numită popular lavandă, este o plantă decorativă extrem de frumoasă, ale cărei flori produc un miros îmbietor, plăcut, care îmi induce o stare de euforie. Albastrul-violet al florilor eclipsează orice altă decorațiune, creând un ambient degajat, o atmosferă de basm.

În al doilea rând, lavanda este folositoare omului, fiind una din plantele cu numeroase efecte terapeutice. Sub formă de plantă uscată sau de ulei, aceasta se folosește în tratarea unor boli precum: hipertensiune, pneumonii, răceală, probleme circulatorii, afecțiuni ale pielii, arsuri sau stres.

De asemenea, este folosită în industria cosmetică, la fabricarea parfumurilor, a săpunurilor, a cremelor hidratante sau a uleiului pentru masaj.

Așadar, lavanda este o plantă

frumoasă, suavă, gingsă și folositoare omului, de aceea îmi doresc să fiu o lavandă, să cresc armonios, să acumulez cunoștințe, să fiu plăcută, dar și de ajutor.

Duță Mădălina-Elena, clasa a VI-a D

AȘ VREA SĂ FIU UN GHIOCHEL

Dacă aș fi o plantă, mi-ar plăcea să fiu un ghiocel.

Îmi doresc să fiu un ghiocel pentru că această plantă simbolizează inocența, prietenia, puritatea și speranța.

Deși aparent fragilă, această plantă este destul de puternică, la fel cum mă consider și eu. Să am tulpina și frunzele pictate cu un verde închis, căpșorul ca un clopoțel alb și să fiu dăruită mamelor și doamnelor profesoare în ziua de 1 Martie...

Deși sunt mic și firav, reușesc să alung iarna și să mă înalț spre soare, prin pământul înghețat și plapuma grea de zăpadă.

Mi-ar plăcea să privesc cerul albastru ca miozotul, limpede ca o lacrimă și să admir mingea de foc aurie care aruncă tot mai multe sulite de lumină.

Mi-ar plăcea să trezesc natura la viață și să aduc primăvara în sufletele oamenilor.

Ciubotaru Miruna, clasa a VI-a D

AȘ VREA SĂ FIU UN NUFĂR

Îmi doresc să fiu un nufăr gentil, gingaș. Aș pluti pe apă și nu aș avea nicio grijă. Pe lac voi fi acompaniat de rățuște și puii lor.

Voi vedea cum fiecare își împlinește destinul. Voi plânge, voi râde, iar viața îmi va fi presărată cu mii de provocări: iernile geroase, nopțile friguroase, canicula, vântul puternic, fulgerul nemilos sau grindina.

Ar exista și avantaje: oamenii care mă privesc, îmi fac poze, se minunează de frumusețea mea, revenirea mea în fiecare primăvară, zâmbetul copiilor, soarele care îmi zâmbește.

Eu îmi petrec zilele sub cerul liber, înstelat, uimitor și am parte de protecția apei.

În concluzie, fiecare ființă sau corp existent pe acest pământ, are dezavantajele și avantajele sale.

Neagu Florinel, clasa a V-a C

PRINTRE MUNȚI

Lungu Iustin, clasa a VIII-a A

AȘ VREA SĂ FIU...

...un mac. Să cresc spontan și să fiu admirat pentru aspectul petalelor violete, albe, roz sau roșii, începând din luna mai și până la sfârșitul verii. Să înviorez lanurile, pajiștile, fânețele, marginea drumurilor.

Macul poate semnifica gingășie, dar în timpul Primului Război Mondial, a devenit simbolul comemorării soldaților căzuți pe câmpul de luptă. Relația dintre macii roșii și sângele vărsat este evidentă, datorită culorii, dar s-a observat că pe terenul unde au fost înmormântați soldații au crescut foarte mulți maci.

Știați că din florile de mac putem face infuzii care să trateze bolile respiratorii, astmul bronșic, insomnia sau bolile specifice copilăriei?

În Egiptul antic, doctorii le dădeau pacienților să mănânce semințe de mac pentru a le ușura durerea.

Semințele de mac sunt bogate în ulei, carbohidrați, calciu și proteine.

De aceea, aș vrea să fiu un mac.

Băncilă Andrei, clasa a V-a B

AȘ VREA SĂ FIU UN TRANDAFIR

Aș vrea să fiu un trandafir, deoarece el este un simbol al frumuseții, al păcii, al naturii și al iubirii.

Acesta mai poate simboliza fericire și grație, care mă caracterizează. De asemenea,

din trandafiri se poate face dulceață, care îmi place. Parfumul său îmbătător este o sursă de inspirație pentru artiști.

Cel mai mult îmi plac trandafirii galbeni, deoarece au o nuanță optimistă și sunt modul perfect de a surprinde și felicita persoanele dragi și pentru a crea o atmosferă de bunăstare. Trandafirul galben poate fi asemănat cu soarele, simbolizând sentimente calde de prietenie și optimism, care mă descriu pe mine.

Aceasta a fost compunerea mea, în care prezint câteva trăsături ale trandafirului, motivele pentru care mi-aș dori să fiu această floare.

Tinei Anastasia, clasa a VI-a A

AȘ VREA SĂ FIU

O FLOARE-DE-COLȚ

Dacă aș fi o plantă, mi-ar plăcea să fiu o floare-de-colț. Această floare rară este apreciată și iubită de toată lumea, așa cum îmi place și mie să fiu.

Se spune că floarea-de-colț aduce noroc celor care o găsesc, și mie îmi place să cred că port noroc celor care mă cunosc.

Floarea-de-colț este foarte apreciată în întreaga lume, fiind adoptată ca simbol în numeroase țări. De exemplu, în armata elvețiană, cele mai înalte grade au pe insignă floarea-de-colț. Aceasta se regăsește și pe insignele germane și românești.

În România, floarea-de-colț se află pe

bacnota de 50 de lei.

Floarea-de-colț înflorește în iulie-august, exact în perioada zilei mele de naștere, fiind o floare extrem de viguroasă.

Așa îmi place și mie să cred că sunt puternic, pot înfrunta orice obstacol și sunt unic prin felul meu de a fi.

Apostu Vlad, clasa a VI-a A

AȘA DA, AȘA NU!

Lungu Iustin, clasa a VIII-a A

AȘ VREA SĂ FIU UN STEJAR

Dacă aș fi o plantă, mi-ar plăcea să fiu un stejar deoarece este un copac foarte puternic, nedoborât nici de furtunile puternice.

Este foarte înalt și plin de frunze verzi. Aș înflori în luna mai, iar din flori s-ar naște ghindele, pe care le-aș considera jucăriile mele.

Dacă aș fi un stejar, aș trăi peste 1000 de ani. Pentru mine, este o plantă de apreciat.

Caidas Roxana, clasa a VI-a A

CUM AR ARĂTA PARCUL ÎN ABSENȚA OMULUI?

În orice parc întâlnim flori de diferite culori și diferiți arbori: stejari, castani, brazi, tei și molizi. Găsim și diferite animale: veverițe, șopârle, porumbei și multe altele.

Pe spațiile verzi, copiii se dau în leagăne și tobogane, pe care, dacă le strică cineva, un angajat sau voluntar trebuie să le repare.

Un parc în absența omului ar anula tot ce am enumerat mai sus. Florile s-ar ofili și parcul ar arăta urât, așa că nimeni nu ar fi atras să se plimbe și să se relaxeze în asemenea loc.

Parcul arată frumos când venim noi, oamenii, cu copiii la joacă și cu animalele de companie și ne bucurăm de minunățiile naturii.

În concluzie, parcul nu ar arăta așa de frumos în absența oamenilor.

Mazilu Ana - Maria, clasa a V-a A

DACĂ AȘ FI O PLANTĂ...

Dacă aș fi o plantă, mi-ar plăcea să fiu un trandafir, deoarece aș încânta lumea cu frumusețea și cu parfumul meu. Apoi oamenii ar admira finețea petalelor mele și ar fi uimiți

de gingășia mea. Datorită delicateții mele, lumea mă va iubi mai mult.

De asemenea, trandafirul semnifică dragostea și sentimentul de prețuire.

Împotriva celor care îmi vor răul, m-aș putea apăra cu țepii mei, dar totodată aș fi inspirație pentru marii poeți, ca să descrie iubirea care nu moare niciodată...

Iliuță Andreea - Eliza, clasa a V-a C

EU AȘ DORI

Eu aș dori să fiu un ghiocel pentru că e o floare cunoscută, este prima plantă care iese din zăpadă și este vestitorul primăverii.

Ghiocelul este planta mea preferată, deoarece seamănă cu un clopoțel și are un aspect plăcut.

Acesta așteaptă dimineața să fie cules, apoi ajunge să fie dăruit celor dragi (părinților, profesorilor, prietenilor etc.).

O zi din viața unui ghiocel ar fi o mare aventură pentru mine și m-aș distra foarte foarte tare.

El e o mică plantă erbacee perenă, cu frunze liniare și cu o singură floare albă și aplecată. El înflorește în februarie. Aceasta plantă înflorește și în grădina mea, de aceea îmi place enorm.

Ghiocelul simbolizează speranța, prietenia, inocența, puritatea, alinarea și smerenia.

Ciubotaru Larisa - Ioana, clasa a V-a B

AȘ VREA SĂ FIU UN BRAD

Dacă aș fi o plantă, mi-ar plăcea să fiu un brad, deoarece mă fascinează măreția și semeția cu care acesta îmbracă munții.

Ce poate fi mai frumos decât să știi că te afli la înălțime, deasupra întregii lumi, să ai iluzia că distanța dintre tine și cer e din ce în ce mai mică.

Dacă al fi un brad, aș fi tovarăș muntelui și aș avea puterea de a îmbunătăți calitatea aerului pe care oamenii îl respiră.

Haina mea veșnic verde m-ar ajuta să fiu util și i-ar atrage pe oameni mai ales în preajma Crăciunului.

Se știe doar că mirosul de brad amintește tuturor de sărbătorile de iarnă și îi aduce pe oameni mai aproape de familie, de copilărie.

Busuioc Andrei Cosmin, clasa a V-a C

ERAM UN TRANDAFIR ALB

Era o zi frumoasă de vară, iar soarele strălucea pe cer ca un diamant auriu. Picături de raze de soare cădeau pe pământul rece și umed. Eram un trandafir alb.

În parc erau mulți copii care se jucau frumos. Un copil, însă, a vrut să mă rupă, dar eu i-am spus că nu e frumos ce face. Copilul și-a cerut scuze, iar eu l-am iertat. I-am spus că și plantele au viață. Copilul mi-a ascultat fiecare cuvânt. Împreună, ne-am jucat până seara.

Mama m-a trezit că trebuia să merg la școală și atunci am realizat că fusese doar un vis.

Arăculesei Iustin, clasa a V-a C

PRIVIND STELELE

Coitu Rebeca, clasa a V-a D

AȘ VREA SĂ FIU UN TEI

Inconfundabilă și ademenitoare, mireasma binefăcătoare a florilor de tei inundă grădinile, aleile parcurilor, anunțând că vara este aproape.

Teiul este un arbore miraculos, splendid și este considerat „arborele care vindecă sufletul”.

Aș ajuta oamenii prin vindecarea rănilor trupului, pentru că frunzele, coaja și seva mea au anumite însușiri speciale, fiind

folosite ca leacuri.

Florile de tei reprezintă un remediu excelent pentru frumusețe și pentru menținerea ei.

Această plantă m-ar caracteriza pe mine cel mai bine. Puternică, inconfundabilă, sunt mulțumită că pot ajuta oamenii la nevoie.

Fabian Cristina, clasa a V-a C

PE GÂNDURI

Coitu Rebeca, clasa a V-a D

MI-AȘ DORI SĂ FIU MENTĂ

Să facem un exercițiu de imaginație și să presupunem că sunt o plantă. Cred că mi-aș dori să fiu mentă.

Mă găsești în aproape toate grădinile și sunt o plantă foarte apreciată de oameni.

Mirosul meu este puternic aromat și plăcut. Pentru că sunt bogată în uleiuri volatile (mentol), sunt folosită în industria

cosmetică și alimentară. Gustul meu este intens și răcoritor.

Copiii mă recunosc ușor și mă plac, pentru că sunt prezentă în dulciuri, gumă de mestecat și pastă de dinți.

Din timpuri străvechi, oamenii m-au folosit ca plantă de leac, în ameliorarea răcelilor, a bolilor digestive și a durerilor de cap. Cred că oricine a băut, măcar o dată, un ceai de mentă.

Popular, mi se mai spune „izvă” și sunt o vedetă în lumea plantelor aromatice. Te provoc să strivești în palme frunzele mele. Vei fi fermecat de mirosul meu. Te-am cucerit, nu-i așa?

Miron Maria, clasa a VI-a A

AȘ VREA SĂ FIU UN TRANDAFIR ALB

Dacă aș fi o plantă, mi-ar plăcea să fiu un trandafir alb.

Mi-ar plăcea să fiu unul, deoarece aș putea ajunge să fiu așezat în buchetul unei campioane, al unei încântătoare mirese sau, cine știe, chiar în buchetul unei regine.

Aș fi apreciat pentru culoarea, forma și grația mea, aș fi așezat în ornamente minunate, alături de alte flori, bucurând privirile oamenilor.

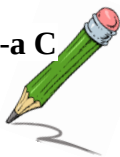
Petalele mele ar fi mângâiate de mânuțele gingașe ale copiilor sau de mâinile catifelate ale vârstnicilor.

Mireasma mea s-ar împrăști în jurul

meu și ar crea oamenilor o stare de bucurie.

Toate florile sunt frumoase, dar trandafirul este mai presus de toate.

Mocanu Ioana Elena, clasa a V-a C

AȘ VREA SĂ FIU O MARGARETĂ

Dacă aș fi o plantă, mi-ar plăcea să fiu o margaretă, o floare gîngășă, pură și iubită de majoritatea oamenilor.

Mi-ar plăcea să fiu această floare pentru că, pe lângă faptul că e printre florile mele preferate, îmi place că, prin simplitatea ei, reușește să atragă privirile.

Consider că margareta mi s-ar potrivi cel mai bine, deoarece eu consider că gîngășia și simplitatea mă fac să mă asemăn acestei flori.

Margareta este o floare foarte drăguță și îmi place foarte mult!

Ioanei Ingrid, clasa a VI-a A

UN TRANDAFIR AȘ VREA SĂ FIU

Dacă aș fi o plantă, mi-aș dori să fiu cu certitudine un trandafir, regele florilor.

Pe lângă proprietățile sale desăvârșite, atât estetice cât și terapeutice, trandafirul reprezintă un adevărat simbol al dragostei eterne și al respectului profund. Acest simbol

al emoției vii, al puterii și al curajului este mesagerul potrivit în povestea dragostei.

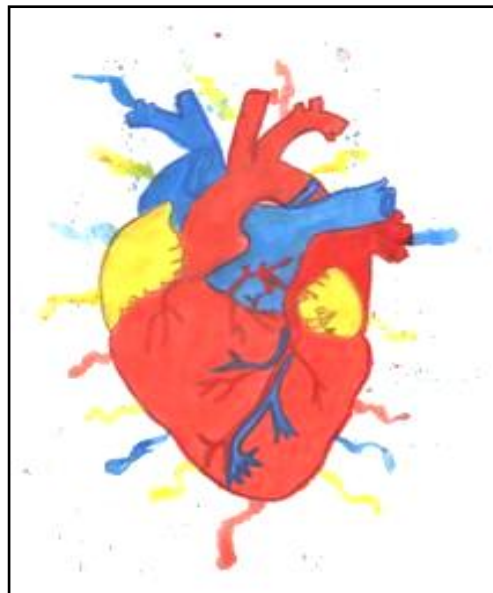
Acest roșu vibrant poate face trimitere și la patimile lui Hristos, fiind completat de spinii ce i-au alcătuit coroana în ziua răstignirii. Astfel, în mod paradoxal, acest puternic simbol reprezintă în interior patimi și suferință, pentru ca în exterior să arate frumusețe și sensibilitate, fiind ca un războinic ce ascunde în interior un trup chinuit de vremuri și de oameni, pentru ca-n exterior să-și arate sufletul, dezbrăcându-se de mantaua roșie.

În concluzie, trandafirul este o emoție vie ce emană iubire, sinceritate, puritate.

Ciorteanu Ruxanda Elena, clasa a VI-a A

MY HEART

Stancu Bianca, clasa a VII-a B

